

om paa ny at indføre Pryglestraffen. Og hvad er det, man til Gengæld faar for dette sjældne Eksemplar? Man faar afskaffet noget, som for længst er fordømt af alle, nemlig: Prygl som Straf for Børn og unge Mennesker, og dernæst faar man de betingede Straffedomme og lignende, noget, som er anerkendt for at være godt. Men dette ligger jo saa at sige modent til Gennemførelse, saa at vi kunne vente at faa det om kortere eller længere Tid, og naar vi derfor til Gengæld skulde give et saadant sjældent Eksemplar som Genindførelsen af Pryglestraffen for voksne Mennesker, er det alt for lidt, der opnaas. Jeg opfordrer til, at man ikke slaar fast, at den danske Rigsdag nu indfører Pryglestraffen for at afskrække og som Hævn, efter at alle Rigsdage omkring i Europa i mange Aar ikke have villet have noget med den at gøre. Det vilde være ydmygende, om man rundt om i de europæiske Landes Blade skulde læse, at der nu af den danske Rigsdag var blevet vedtaget en Lov, hvorved man paa ny indfører Pryglene. Jeg plejer at være stolt af at være dansk. Selv om vi ere en lille Nation og et lille Land, have vi dog haft den Glæde, at man har omtalt os godt. Men skulde vi saa selv være de første, der skulde gaa rundt og sige: I Danmark have vi saadanne Mennesker, at vi ikke kunne styre dem paa anden Maade end ved at indføre denne barbariske Straf, Pryglestraffen? Det vilde smerte mig, om det skulde ske, og jeg vil bede om at stemme Lovens Prygleparagraffer ud.

Jeg vil særlig henvende mig til Repræsentanterne for den danske Bondestand: Vi have set, at Prygl ikke have virket afskrækkende, vi have nylig hørt, at unge Mennesker vare blevne straffede gentagne Gange med Prygl. Det har ikke virket afskrækkende, idet det er godtgjort, at de gøre Ting, som de forud kunne beregne ville blive straffede med Prygl. Naar den danske Bondestand tænker tilbage i Tiden og ved, at Samfundet i sin Tid har bifaldet, at dens Forfædre fik blodige Strimer hen over deres Ryg af Ridefogedens Pisk, skulde den danske Bondestand nødvendig sige: Nu sætte vi dette Torturredskab i Højsædet igen. Vi have ikke Raad til dette, synes jeg. Det kunde være, at de gamle, hvis de stod op, vilde sige: Tag Pisken og sving den over dem, der svang den over os; og saa skulde den svinges til en helt anden Side. Der kunde for øvrigt neppe være Tale om, at vore Forfædre, der have udtalt saa mange Fordømmelser over denne

Straffemaade, vilde være enige i, at vi skulde svinge Pisken rask væk over en anden Samfundsklasse.

Om Bøllerne vil jeg sige, at det maaske er raa Folk, maaske det værste Udskud, der kan findes. Men der maa ogsaa tænkes en lille Smule paa — hvad der ogsaa er sagt fra flere Sider —, hvordan de ere komne saa vidt, om det ikke er Samfundet, der har skubbet til dem, og de igen til Samfundet. I Virkeligheden ere Bøllerne mest at beklage, absolut mest. Der er talt om, at vi ikke beklage Offrene. Jo, det gøre vi, men der er jo ikke Tale om her at vedtage en Lov om at give Erstatning til de overfaldne. Jeg beklager i Virkeligheden Bøllerne mest; det er Mennesker, der ere sunkne saa dybt, at de ere blevne til Bøller. Man vil give mig Ret, naar jeg siger, at naturligvis vil enhver, hvis Søn bliver overfalden og maaske faar revet Arme og Ben i Stykker, beklage dette, men dobbelt vil han beklage, hvis der kommer Bud om, at det var hans Søn, der havde overfaldet den anden og slaæet Armene og Benene i Stykker paa ham. Dette vilde være en endnu større Sorg, den Mand, der er sunken saa dybt, som Bøllen er, er mest at beklage. Derfor siger jeg, lad os ikke tale om, at de Mennesker kan man gøre alt muligt ved, og at den Grund kan man indføre Klø. Nej, siger jeg, vi skulle ikke indføre Klø af den Grund, det er et Tilbageskridt. Hvor Friheden er bleven indført i noget Land og har gaaet sin Gang, har man altid afskaffet Pryglestraffen eller indskrænket den. Naar Reaktionen kom igen og Friheden blev indskrænket, fulgte Kløene med. Det skulle vi nødvendig skride til, og jeg vilde være meget bedrøvet, dersom den danske Rigsdag skulde vedtage at indføre Prygl, selv i begrænset Omfang. Det er Principet, det her gælder om. Konsekvensen vil blive, at vi ville komme til at prygle mere, og det vil jeg uhyre nødvendig være med til.

J. Jensen (Aalborg Amts 1ste Valgkreds): Ærede Medlemmer ville tilgive mig, at det ikke er muligt for mig at føre ny Argumenter i Marken, hverken mod Pryglene eller — hvis jeg maatte have det til Hensigt — for dem. Jeg tror ikke, det lader sig gøre. Og jeg regner paa ærede Medlemmers Taknemmelighed, naar jeg heller ikke vil inklade mig paa at gentage noget af de Argumenter, der have været førte i Marken mod Pryglene. De faa Bemærkninger, som jeg har Lyst til at gøre sam-